

همه ساله گزارش‌های کمی و کیفی متعددی توسط سازمان‌ها و نهادهای عمومی و خصوصی بین‌المللی در سراسر جهان منتشر می‌شود. انتشار این گزارش‌ها از دو جنبه حائز اهمیت است. نخست آنکه سازه‌ها و شاخص‌هایی کلان و جهان‌شمول جهت سنجش متغیرهای کلیدی و راهبردی کشورها در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، اداری و زیست‌محیطی تدوین می‌کند و دیگر آنکه با جمع‌آوری داده‌های روا و متقن و تحلیل‌های دقیق علمی و کارشناسی، امکان بررسی وضعیت هر کشور و مقایسه آن با دیگر کشورهای جهان را جهت بهره‌برداری سیاست‌گذاران، کارشناسان و رهبران کشورها فراهم می‌کند و از این‌رو مطالعه و بهره‌گیری از این گزارش‌ها برای خط‌مشی‌گذاران و مجریان خط‌مشی در همه کشورها لازم، ضروری و در عین حال جذاب است. گزارش شاخص جهانی سرمایه انسانی نیز با توجه به اهمیت روزافزون سرمایه انسانی در تولید ناخالص ملی و توسعه کشورها با همین هدف در مجمع جهانی اقتصاد تدوین شده است.

هدف شاخص جهانی سرمایه انسانی در این گزارش، فراهم نمودن ارزیابی جامع از سرمایه انسانی کشور - هم فعلی و هم مورد انتظار - در میان جمعیت کشور است. این شاخص امکان مقایسه اثربخش بین مناطق، نسل‌ها و گروه‌های درآمدی را ایجاد می‌کند. روش‌شناسی این رتبه‌بندی بر مبنای تحلیل سری‌های زمانی است که به کشورها امکان ردگیری پیشرفت، نسبت به عملکرد خود و دیگران را فراهم می‌کند.

منظور از «سرمایه انسانی»^۲، دانش و مهارت افراد است که آنها را قادر به خلق ارزش در نظام اقتصادی جهانی می‌کند. سرمایه انسانی صرفاً با آموزش رسمی و کسب مهارت تعریف نشده است. این سرمایه می‌تواند در طول زمان افزایش یابد و با استفاده از آن، در طول عمر افراد، رشد نماید - یا با عدم استفاده کاهش یابد. شاخص جهانی سرمایه انسانی در این گزارش، با سرمایه انسانی به‌عنوان یک مفهوم پویا و نه ثابت رفتار می‌کند. نمای کلی مدل مفهومی شاخص سرمایه انسانی در شکل ۱ نشان شده است.

با توجه به این مدل، جنبه‌های متمایزکننده زیادی برای مفهوم سرمایه انسانی در این گزارش قابل درک است. نخست آنکه، شاخص جهانی سرمایه انسانی مربوط به مهارت‌های مرتبط به‌عنوان دارایی پویایی است که افراد دارند و در طول

مروری بر گزارش جهانی سرمایه انسانی ۲۰۱۷

آماده‌سازی مردم برای آینده کار

مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری^۱